

Előfizetési díj.

Helyben:

Egy évre . . .	4 frt — kr.
Fél évre . . .	2 „ — „
Negyedévre . . .	1 „ — „
Egyes szám ára . . .	10 „

Előfizetési díj.

Vidéken:

Egy évre . . .	4 frt — kr.
Fél évre . . .	2 „ — „
Negyedévre . . .	1 „ — „
Egyes szám . . .	10 „

VÁCZ.

HELYI ÉS VIDÉKI ÉRDEKŰ HETIKÖZLÖNY.

Hirdetmények díj 3 hasábos petit sorért 5 kr. — Többzori vagy terjedelmesebb hirdetéseknél árcéltáblát adatik.

Nyitáskor a közlemények után három hasábos sorért 15 krajczár számítatik.

Az előfizetési pénzek és a lap szellemi részét illető közlemények „Vácza” szerkesztőségéhez fő ut. 84. szám alá Vácra küldendők.

Kéziratok vissza nem adnak.

Cholera időben.

A cholera-járvány felismerésére és tovarjedésének megállítására szolgáljanak a következő sorok, melyeknek pontos figyelembevételre és teljesítésére a legtöbb esetben üdvös hatásként leendő:

Az eddigi tapasztalás szerint a járványos cholera kitűnését legnagyobb részt gyakori hasmenések (mintegy intőleg) előzik meg; melyek azonban gyakran figyelembe nem vétetvén, egyéb ártalmas körülmények hozzájárulása mellett, a cholera-járvány kitűnését előmozdítják.

Mihelyképest a cholera és el lehet biztosítani az előzést, a lakosság ezennel a következőkre figyelmeztetik:

1. A jelen időszakban, jelesül pedig cholera-járvány idején bármily csekélynek látszó hasmenés figyelmen kívül ne hagyassék; hanem orvosi segítség idején igénybe veendő, s a nyert orvosi utasítások pontosan teljesítendő; mi által a legtöbb esetben sikerül a cholera kifejlődésének elejét venni, s így minden további veszélyt elhárítani.

2. A cholera eset egyénekénél a bőr bőrekeszemeztől (hamuszint) és behákidé, mellszorongás, hányás és hangos korgással párosult hasmenés áll be; mihez még görcsök is járulnak; és pedig leggyakrabban a lábikrákban; a hang megváltozik, elgyengül és rokdétség áll be; a vizet megszűnik. A cholera ezen körjélemindeki által észrevehető, azonban nem minden esetben mutatkoznak egyszerre.

Mihelyt valaki ezen betegségbe esik: ne mulassza el a kellő orvosi segínyt, mely mindenkinél különbség nélkül nyújtatik, haladék nélkül saját érdekében igénybe venni.

Az orvosnak megérkezéskor azonban szükséges, hogy a beteg, mielőtt rajta a fentebb elősorolt körjélekek egyike, vagy nagyobb része mutatkozik, melegített ágyba fektüdjék, vagy fektetessék, és meleg székűl (chamo-

mill), méhfü (melissa) avagy borsmenta (mentha piperita) forrázat vételét, valamint a testnek lágy szörkémével (flanellel) több ideig folytatott dörzsölése által izadásba hozassék. Azonban a cholera ellen nem szakértők által javasolt más szerekek előzetes orvosi tanács nélküli használatától óvakodni kell, mivel némely ilyen alkalmazása folytán a beteg állapotát könnyen súlyosabbá válhatik.

3. A cholera leginkább az állati hulladékok rothadt és poshadat részei által terjed. E veszélyt az által lehet biztosan ártalmatlanná tenni, hogy a ragályanyag az úgynevezett fertőtlenítés (desinfectio) által megsemmisítetik; miert is nem lehet a lakosságot eléggé figyelmeztetni, hogy a fertőtlenítést saját biztosítása tekintetéből a legpontosabban naponta teljesítse; ez legegyszerűbben a legolcsóbban az által történik, hogy egy-egy lakóra naponta számított 1 1/2 — 2 lat vasglic egy meszely vízbe feloldva, az őrnyékszéke, vagy emésztőgödörbe öntetik.

Miután pedig különösen veszélyes, ha cholera betegnek hasmenés — vagy hányás általi ürülékei, előzetes fertőtlenítés nélkül, őrnyékszékekbe, emésztőgödörbe, vagy csatornába öntetnek, e veszély elhárítása az előzést illetően szükséges, hogy a cholera betegnek minden egyes ürülékei azon edényben, melyben felfogattak, előbb a fönnbéli módon készített vasglic-oldattal véstelenítessenek, és csak ennek megtörténte után az őrnyékszékekbe öntetessenek.

4. Járványos betegség kitűnését, általában és így a cholera-járvány kifejlődését is hatályosan mozdítja elő a tisztálanság és az általa okozott ártalmos kigőzölés. Ennek előzést nem lehet eléggé a szigorú tisztaság fenntartását a lakosságnak, mint a cholera-veszély elhárítására szolgáló leghatályosabb óvszernek egyikét ajánlani; mely tekintetben igyekezni kell a megkívánt tisztaságot úgy a testben, valamint ruházatban, ágyban és

lakásban folyton fenntartani. A lakosokat nemcsak mindenkor tisztán kell tartani, hanem azokat naponta néhány sor szellőztetés is kell, mi legelőszérűbben az ablakok kinyitása által történik; e mellett azonban a szobát fenyőmaggal kifűstölni, mi a romlott szobalevegőt biztosan tisztítja.

Különös figyelmet kell fordítani oly szobák szellőztetésére, melyekben cholera betegek vannak, miert is a levegő ott igen gyakran megfertőzött; ittál azon kell lenni, hogy a lakosok általában szűfölnö ne legyenek, mert ez által leginkább ideztetik elő az ártalmos lefertőzés.

5. A cholera veszélye ellen igen hatályos óvszernek bizonyult be a szigorú mértékletesség étkezésben, italban és egyéb élvezetekben.

Maradjon mindenki szokott életmódjánál és táplálkozásánál a mennyiben eddig rendes, és a táplálkozás elégséges volt, és ne változtassa szükség-telen aggodalmából ártalmatlan szokásait. Emésztetlen, zsíros, könnyen hasmenést okozó ételek és italok vételét, mint éretlen gyümölcs, romlott hús és kolbászfélék, állat halak, gombák, rozslé, vagy még melegebb kenyér, ki nem forrott sör, egy általában a gyomornak, kivált este, lefokvés előtt megterheléstől gondosan őrzielni kell; valamint úgy viznek ivásától, mely csatornák, avagy emésztő gödörök közelében létező kutakból származik.

Gondosan kell továbbá kerülni a testnek felhevítését és az által könnyen okozható meghűléseket. A ruházat olykor legyen, hogy a testet az időjárás viszonyosságai ellen megvédje. Különösen kell a lábak átázását kerülni; miert is azok szárazon és meleg tartandók. Áthűlések ellen pedig legjobban lehet magát oly flanellekek hordása által megóvni, melyek egyszerűsággal az altestet is kellőképpen tájkarják.

7. Semmi se teszi az embert betegüléskere hajlandóbbá, mint a testnek kimerülése, s az álmatlanság; minél-

fogva a foglalkozás és nyugalom, ugy-
szintén az állom és ébrenlést között kellő
arányt kell tartani, különösen pedig
az éjszakai és egyéjtemen kikapcsol-
ásokat gondosan kerülni.

8. Ellenben mindennem beteg-
güleségek leginkább megóvja az em-
bert a kedélynyugalom, melynek meg-
tartására lehetőleg törekedni kell; mi
legjobban az által érhető el, ha buz-
góságot, haragot, aggodalmat és félelmet
lehetőleg kerülni.

Ezek azon szabályok, melyeknek
pontos megtartása a lakosságunk kü-
lönös figyelmébe ajánlatik, mi által
jeselet, ha a hatóság részéről elrendelt
általános és különös óvintézkedések
foganatosítása a lakosság részéről a
megkívánt támogatásra talál, bizon-
nyos remélhető, hogy a cholerajárvány
kártékony hatása lehetőleg korlátozva
marad, sőt a legesélyesebb mérvre
szorítható.

Levelések.

Váca, nov. 17. 1872.

T. szerkesztő ur!

A „Merku” kereskedő hírkö-
réről elhatározotván a kör egyes
mozzanatait e hasábon közölni. —
Van szerencsém onnel tudni, hogy f.
hó 10-én választmányi ülés tartották,
mely erélyesen működővén, az egylet
virágása kitiltása lett helyezés.

Elhatározottnak ugyanis, hogy a
kör azon tagjai, (kik sajnos elég száma-
lalom fordulnak elő) kik közeledéseiket
le nem rótták, megintessenek.

Sajnos, hogy nálunk gyakori je-
lenség az ilyen; bejáratuk magunkat
egy körbe, annak tagjai vagyunk an-

nak jótékony befolyását élvezzük —
és nem fizetünk. Remélem azonban,
hogy az illetők beoslatott érdekekben
nem fognak arra kénszeríteni, hogy
neveiket kinyomassuk.

Ugyancsak elvégeztem, hogy
legálább két-hetenkénti felolvasás lesz
tartandó.

Es így van szerencsém jeleníteni,
hogy e hó 23-án Kolman I. és Reiser
A. tag urak fognak értekezni, melyre
a t. közönséget tisztelettel meghívjuk.
Az eddigi zárt viszonyok miatt
maig nem szentesített alapszabályai
körünknek szintén elküldetnek felsőbb
helyre, jóváhagyás végett, s így a kör
rövid időn mint a többi egyekkel
egyenjogu fog ezéjla felé ut történi.

E. Hős L.
egylet eljegyző.

Rákospalota, nov. 17. 1872.

Tisztelt szerkesztő ur!

Közmondással vált, hogy a hegy,
a mely nagyon soká vajúdik, a végén
egeret szokott szülni. Tartok tőle, hogy
ily vajúdó hogy a mi közönség is, a
mely már oly soká hajlódik az új szer-
vezéssel, és még máig sincs közeget
j képviseltestületünk, mert hogy elő-
járásunk is meg lenne már választva
mint a szomszédok Uj-Pesten és Póthón,
mely közönségnek pedig mi sem len-
nénk talán hátrább valók.

Jól irtam, hogy nem lennénk.
De mint a példa mutatja, szegény a
gyűnyök, mert közéletünk a pártos-
kodás férge rágódik. Ertem én, hogy a
közéletben, a szabadság és az emberek
különböző gondolkodás-módja termé-
zetesen pártok szül. S ez igen fűdös.
De más a pártoskodás, melyet nem el-

vek, hanem személyes érdekek idé-
nek fel. Rákospalota, mint az utóbbi
követválasztás is kimutatta, miint egy
ember állott a balközép jelöltje mellett.
S most közönségk szervezésénél még
sem tudunk tovább jutni. Már vannak
közöttünk a kik eddig erélyes bírá-
kat Tóth István, Orfinek erélyvel,
bármily uton édesen megkarunk bu-
kattai. S miéért? Ezon. erkölse ellen
semmit sem tudnak felhozni. Hanem a
személyes irigység, gyűlölködés, a be-
folyása elleni agyarkodás ösztönzi fon-
dorkodásra.

Ezeknek köszönhetjük, hogy a
Tóth ellenes párt által kieroszakolt
köpvelő választást a meye, mint tör-
vényellenesen megsemmisítette, s most
újból kezdetűjk a választást, melynek
halogatása által csak közönségk szen-
ved, mert a szervezés várua várt ide-
jétől megszabott. Reméljük azonban,
hogy azok, megsemmisített első válasz-
tással kudarezot valottak, ezutal vá-
logatásabbak lesznek eszközeikben, s
igy szolgabírók Koch Gusztáv ta-
pintatának sikerülend az új választást
a közég érdekeinek megfelelőleg ke-
resztülvinni.

Benne levén már az írásban, fel-
említem, hogy közönségkben a refor-
mátusok s az evangélikusok ismétlő is-
kolájukat közönségk, közönségnek nyil-
vánították. Azért még máig sincs köz-
ségi ismétlő iskolánk; „késik az éji
homályban.”

Mert bír a homály Rákospa-
lotára nézve, hogy oly gazdag létre
ily hanyagul gondolza tanügyet. De
homály a pestinegyedi tanfelügyelő urra
is, hogy hivatalos kötelességének az
iskolagy emelése körül meg nem fe-

TÁRCZA

Kétbarát

E. I. H. beszélje.

(Folytatás.)

Endre felszabátja az írást, hátravetve
magát pámligán, és azt mondja, hogy
kára nyomá, hosszú idő múlva folytathata
csak sorait.

„Szerettem Vilnát, szerettem, mint csak
egy 20 éves ifju szive első hévével szeret-
het, sokáig keblem legbensőbb titkai közé
soroztam az érzelmét, s nem is merem ál-
modni a boldogságot, melyet egy angyal
viszonszertete készít számunkra. Én nem
lehettem senki boldogabb nálam, midőn meg-
valált érzéseimért, s menybe ragadtam a
bájos ajkáról előbbent első „szereleke” szó,
csaknem szünetemet vesztém, midőn kar-
csú derekát először átkaroltam.

Naponta talitkozunk azután, újra s
ujra elmondtuk egymásnak érzelmeként, oly
ékezősággal, melyet csak a szerelém köcsönös
kgyájságainak. He visszagondolok azon időre,
lehetően írni adni gondolatainak. Most
csak boszúró gondolkodom, s terv tervet
fűz agyamban e hűtlenség megtorlására,
percz mulva pedig kedvem jön lábai el bu-
rultni és bocsnatni esdemj gondolataimért.
Igyaksem magamnak elhinni, hogy nem
lehettem, nem teheté ő azt, míg az éz el-
lenkezőről győz meg.

Óh! miért is van az embernek szive.
Szív és éz két különböző lényt alkotnak
bennünk, melyek egymásnak legkeserűbb
ellenségek, s ezek okozák boldogtalansá-
gunkat. Ész! adj tanácsot, mi tegyék?

„Álj boszút, felel az S. szív? Szeresd
öt tovább is és feleld a multat...”

Nem folytathatta tovább, földöz vágta
a tollat, s kalapjai vége izgatottan hagyta
el szobáját

II.

Műhbert Ódon.

A választások botorutói és „yáng-
yáng” és pézma szagból illatozó budoi-
ból messze Bajorland egy szegényes falujába
vezetem a tőrlesem olvasót, történetünket
negyedszázaddal megelőző időbe visszapil-
lantani.

35 év előtt H. falucskában élt egy
becsületes földműves-pár, Szegények voltak,
de elégedettek, nem építének fellegvárak,
nem ohajtottak nagy nyeregményt a véletlen-
ről, hanem miujók volt, beken fogyaszték é
s boldogok voltak. Férfi, nő, majd később
egy fű képergeté a családot. A kis fű már
gyermek korában mutatta tehetségét jeleit, a
kedvetleges falusi iskolában írni, olvasni ta-
képesek öt fényes nevelésben részesítvi, s
csak a mindennapi kenyér megszerzésé-
rére kelle tanítnok. Tíz éves lehetett, mi-
nőn újra bevév őt a legközelebbi városba,
s ott egy jóhírű asztaloshoz vezeté.

Heiman mester, szolt az apa, ime ho-
zom fiamat s ajánlom figyelmébe.

Jól van — jól van, felelt a jó táplált
tisztességes arcu mester, burnót szelencé-
ből szinpatna, tehát te vagy az a fű.
Henrik, Hans, vagy mi a neved?

Ódon, felelt az alig érthetőleg.

Atya igyekezett kedvező hangulatra
hozni fia iránt a mestert, diczette, hűleget
neki, s azon megyőződésben hagyta ott,
hogy teljesen boldog lesz.

Elszorult szível kezdte a fű mester-
ségéhez s a váls fájdalmi csüggettévék.
Sokszor gondola honn a szerető szülőkre,
s ilyenkor elmélázva megállapodott dolgában,
midőn felezmélt, könyezték szemét. Ké-
sőbb kezdetűl fogva diczavágyó levén mind
szorgalmat, mind ügyességet megnyerték fő-
nöke tetszésén. Nem szándékozott ő az asz-
talos mesterségnél maradni, s a gyalpad
mellett, kopsorok készítése közben terveték
főzött jövőre.

Vasárnapokon nem ment társai mul-
talni, hanem bezarkozott, ismeretét bővíte,
írni tanulni alaposan, s minden könyvet mo-
són olvasott.

Igy multak el a évek, hosszú, kínos
évek, mikről csak azok bírnak fogalmomal,
kik átéltek azokat, — a durva bánásmód ál-
tal hansonlókép szoktatott munkások által
bántalmazás, szolgai munkák, gorboma sz-
kák, fűtegek, őh! egy szegény földműves inas-
nak sokat kellett az időben szenvednie. De
Giz az óra nem sokára s nem lesznek az ipa-

lel. Talán arra vár, hogy a tanulási ideje az ósz, lét és tavasz elmúlva a nyári szünet következzék be, melynek egy sem kell közös ismételt iskola? Pedig Czinkota, Dallos Gyula m. tanfelügyelő új lakhelye éppen határos R.-Palotával. Nem úgy megegrőltesse kertüne hozzáknál átfáradni s tanügyünknek utána nézni.

Két év előtt a lapokban is nagy zajt ütött K o s i n a Lajos, rákos-palotai postamester ellállása, ki ezuttal csupa feleddékesységből gróf Károly Istvánnak egy 4000 forintos levelét is zsebre rakta. Okelme hét gyermekét s nejét nyomorban hagyva, Olaszországba szökött, s itt elküztatván pénzét, már tudniillik a Károlyi gróf pénzét, Nagyszombilla utazott. Itt élt egy vendéglobban, a míg engedte az erszény. De végre ez deficitet mondott, s Kosina urnak pénz kellett újból. Kirándult tehát Alsó-Bulyára, a hó szegény annyá és két testvére szűken élték. 300 frtot akart a szűk viszonyok közt levő öregokét kicsikarni, s midőn ez szép szóval nem ment, öszszeszeverte butorait, bevete alakbait, és megöléssel fenyegette. Ezzel betöltö cserdülget a türelmem poharárt. Testvére elfogatták, ökelme hátre került, s Pest-vidéki törvényszéke által e hó 4-ikén ott élv börtönre ítéltetett. A hüsbene leírhatja legalább olaszországi kéjtűját, s emlékeidhetika sikkasztás utókövétközvényeireül.

Palotai.

Hírek.

Azon leverő hál vetők. hogy a múltik is általán behallt id Mátyr Ferenc megszüntén, a csalló jelentés új szól. Övezgy Dr. Mátyr Ferencné szül.

Schmidt Mária a maga, egy gyermekei: ifj. Mátyr Ferenc orvostudó és neje szül. Páter Erzsébet, Ezer, Elemér, sógora Mátyr Gábor, nemzeti muzseum konzervátó, magyar akadémiáj tag; veje Kegli István és unokái Kadi Szerain, Stephanie, Margit, György, Aranka; sógorneja özvegy Mátyr Józsefné szül. Ferdényi Victoria és ennek gyermekei: Mátyr Ika özvegy Troll Józsefné, Emma és gyermekei József Jankovich Miklósné és számos rokon nevében honortisztsívevel jelenti, hogy a legjobb férj, illetőleg atya testvére, nő, nagyanya, sógor, nagybátya és rokon idős Mátyr Ferenc orvostudó, Pest-Pilis és Solimegyék t. főorvosa, id. Károlyi István gr. o. excellentiájának ny. uradalmi és főszármosa, s budapesti orvos-egyet. tagja előnyei 1872. évi október 24-ikén, éjjeli 11 órakor, élete 67-ik, boldog házasága 33-ik évében, véglégvengülős következőben Póthon, a halotti szentségek átjatos felvétele után jobblétre szenderült. Béke hamvaira!

Figyelemzetjük az egészségügyi bizottságot a vásár utcában fekvő Bartos-féle tisztára épület inexpressible helyeinek milyensége. *Többsz.*

— Új találmány koszi. Reiter István vázei kocsi gyártó kauszvegyékülők rugókat talált föl, melyek a nehéz, drága, törékeny s rázós érez kocsi rugókat leszorítják. A kik látták, igen dicsérik gyakorlati előnyeit az érczrugók fölött. Nevezett iparos a világkitaláltára is kérsül találmányával s aztán szabadalmat kér gyártására.

Vázei utazvilágítás! midőn a mi mindent méltányló minlenhez, értő onnipotens hatóságunk a bérlelv szerződött közt, többi közt csak három feltételt feloldott: ki a szerződésből: 1-ór hogy meglegyen a fénypáncs lámpából szélessége száva, ne hogy új figura dooz, egy éva komzmadzag helyettesítse, 2-ór hogy a szerződéséig minden alvó lámpától kikötött 2 forint na a városi gondnok hanem a közközház pénz-tárába fizettessek, 3-ór Hogy ne legyen a városi gondnok, valgo: kamrás — egyszersmind gyvezetje a bérlelv.

Egy művelő ember vagyunk kénytelenek a nagyon tisztelt olvasó közönségnek bemutatni; ugyanis a múlt számban két fontos doigt említett meg, egyik

volt a városi képviselő választásá, meghíruulása, a másik a magyar kinstárnak szándékát megköszönlése; sajnos hogy mind a két gyönyörű esztendő egy és ugyan azon volt nem, csak közönségünknek fogya szót, kincstár elleni merész végtől felsőbb felhívás folytán is kezdött; így az urén, kit Benkár Dénesnek hívnak, valószínűleg nem sikerülven agyon halgattai e lap felolvasásait, azt tette mit művelt em, hogy egy első felhívésében is tenni szokott, hogy vagy megcsodálta ha ártatlan, vagy oly eldőtétélhez mely melyet nyob nabis omberekköz kértül) hanem iszonyu szidalmak és vándal dühölt tájétköz ajakkal a csillag vendéglő éttermeiben nyilvánosan bántalmazza a becsületét és fenyegeti agyon lövésével a jelen nem vevőkné kesztő! Ez aztán műveltség! koromban háta eméget handabandait, henegezi, és saját súlyos bűntünk miatt mást megfenyegeti!

Mi több műveltség! töldeztünk volna fel B. műveltség, és mitán mi magunkkal művelthetünk meg a tárgjak, élet neküvűnk, hanem tényé commentár nélkül közöljük.

Annýt azonban lehetetlen elhallgatni, hogy mitán az illető ur onnaga tette el azon ösvényről mely neki módny nyújtott volna némi, há nem ismételt mentéségre és elégtételre, mi is más utat választunk és a kezünbe lévő szót hatalmát a kir. ügyés- ség kezébe tesszük le, az itjélen olyan 5-6000 frt s p é r t 40.000. 50.000. forintéi vállalkozás az adozó polgárok veretékés földterület álló na kir. pénztárát kijáratán.

Közelgőbb kitérőben hogy hivatalomban legelősböban a városi kamrásí petroleumot kaphtai; e lap újdonsága rögön azon napok a legnagyobb közlekedési helyen unakon sötétségül és ennek folytán törlent esztornára bukásról meggyőződés, hogy a hirdetőtel átvételben épen azon petroleumotadják el, melylyel a hajó és vas-pálya vonalakat kellének kiváltani.

— Erkölcsi desinfectio. Lapunk egyik közlelőbbi számban említettük, mely

ros tanoncok páriák, nem rabzolják, hanem élvezi fogják a civilizatio terjedését. . .

Es az ifju nem csüggedett. Elérkezett a szabadulás ideje. Heiman mester díszes szobájába hivatta, hómóny, jó táplált mester urak ültek, erősen burtozóva — mely, méltóságos hangon kezdett előtte beszélni jöttek, becsület, polgári állapot a több-afélekör, melyekre az ifju nem figyelte, de felvidült, midőn azzal végzé, hogy mint fizetés segéd fog működhetni. Pár szóval megköszönte mesterének szívessegét és jóvótait, szíve repestet örömben, mert hogy me örülne egy kálitából kirepült madár, egy kibocsátott fogoly és egy felszabadított kézműves tanonc. . .

Csekély fizetésből könyveket vett, és tanult, önszorgalommal, kitartással, soha sem csüggedve, mert térvé végre akarta hajtani, más nem az éret közigazgának volt az ő célja, mint burtozószelével körüljárni a dolgozó segédök közt, mint Heiman mester tévé.

Később csekély díjért egy tanuló vett fel, ki őt munkaszünet alatt számbanok oktatja. Midőn annyit tudott, mint tanítójai, ki nem volt az elég egyike, vett egy könyvvelit és na a szabó szántami műveleteket tartalmazó könyvet s tanult.

Könnyű felolvasás bírván, másrészt jóvótét szem előtt tartva, egy év alatt elég előrelépést érzé magát tervehé kezdeni. Elhagyta tehát mesterét és búcsút vett a kézműveségtől.

Főlegesen mondanok, hogy az ifju Műhírt, szegény, elhagyott árvaöl ön-

erejével emelkedett és küzdé fel magát a társadalom szánpadára, megkezdendő a szerepet, melynek még nem tudta borostyan vagy fűz levegő vége jelenete.

Elhagyva a mesterséget, Münchenbe ment, egy kisebb kereskedésben alkalmaztatván, hol ideje s alkama nyit a kereskedelem és könyvtel titkát bővebben tanulmányozta.

Két év után elhagyta ez üzletet s előbb Bécsbe, majd Pestre jött, hol a magyar nyelvet elsajátította. Elérte tehát célját, s ha jelenét öszszachonajuk multjával, csodálkozunk kell.

Pedig, tisztelt olvasom, koránt sem veszem általánmat a légből. Ismerem nem egy, sem két derék művelt, tudományos ifjut, kik semmisségből küzdtek fel magukat; s ha egy Lincolnból köztársasági elnök lett, egy elmettemben ifjak sem fognak éhen elveszni, Németek csak az alább osztály diátréjele, miket fogának ott találni. Hősök, hazafiak, állampolgárok kerülnek ki a gnyühöb, ne gondolják, hogy csak a napernyővel sítálgató urasok érnek valamat — az előbbiek értéke arany, míg ezeké csak váltópénz. Avagy lehetetlenek tartjátok, hogy sok élv elnyomottak, szenvedések ölgödötté s roncolttá ne tegyék a kedélyt? Oh akkor nem ismeritek azt. A szenvedés, fáradság, küzdelem, edzik a lelket és buzdítja a munkásságra, míg a kényelemben uszó gazdag urfiak, kellemtől fordulnak el a tevékenység sündorral gondolatok bármely mágára.

Vagy hallottok-e, hogy egyár fen-

költ szellem kivételével a költők gazdagokból lettek volna? Egy Kisfaludy K. egy Vörösmarty, Petőfi, Nagy Ign., Bajza, Csokonay, Tompa, gazdagok voltak-e ő? Vörösköt-e meg műveikben anyagi szegénységüket? Nem voltak-e az „omia” meza cum porto — előbb búszék? Hallgassatok el tehát előlételes emberek, kik a közep- osztályt elhagyják, s rangon alóinak tartjátok velük csak valahány is! — hallgassatok, mert ez a arrogancia csak titeket homályosít el.

Műhértet tehát 25 éves volt midőn V. be jött a Krixman et cum. czag Guleit V. vezetendő, csinos szék fűrtök, csaknem nőiesen, ábrándok ké szemek voltak a tulajdonok, melyek felismerték. Mindjárt jött után ismerkedt meg Kerty Endrével, s azóta jóbarátok lettek. Az „eisport” bábjában Endre bemutatá őt Vilámnak, s ő rajongó levén, szíve csakhamar szerelmebe, mely annál hevesebb lehetett, mert 25 éves korában először nyit kibé ez érzelmének. Tühdolgozás áradozt egész lányában, Vilma viszonyszerelmőrl értesülven. Amde tördelékéshatathat érzékeny szívére, midőn megtudta hogy Vilma már Endre jegyese — vissza akart vonulni, de hisz nem engedte, ellenállhatlan magasoktól vonta a hátról helyt fel, ki kaczerül, de szívesen fogadta ölméngeséit.

(Folytatás köv.)

nagy és méltó ingerültséget kellett Főthon Gressler Sámuel, bűntörvénly levitariator csete, kit a hívek legürgebb és legalaposabb panaszai dezzára is a nép nyaknagott az evangélikus egyházi hatóság. Elvégre, bár elég későn, folyó hó 7-kén megjelent Főthon az esperesi kerület vizsgálóbizottsága Lángn assai keléssz. S á d or Zsigmond és Pischy Beátna tekintélyes világi tagok személyében. Kihallgatván a panaszokat és a vádolat, s alaposan meggyőződván a Gressler rector új ellen meggyalozottak vádai igazoltáról, megígérték a híveknek, hogy két hét alatt milliópanaszok orvoslát nyernék, s Gressler úr elmozdított azon helyről, melyen magától saját jószándékával megörökítette. Csakis a kiküldött bizottság tapintatánál sikerült a felügyelt népet annyira lecsillapítani, hogy az egyházi hatóság elécsent törvényes intézkedési bevárja, s Gressler uratmát onkérte leg ki ne rakja a tanítói laktól, melyre oly méltatlannak bizonyt. Előre is övjük néptanodáinkat ez erkölcsi metétől, bizonyosképpen levén benne, hogy Gressler úr Főthon érdemei illő jutalmát, az elcsentést övében, bizonyára megpróbálja más népiskolánál a szerencsét. De mely község less oly oktaln, hogy legrádgóbb kínészt: gyermekeit egy ily aljas emberre bízza? — A kórsó addig járt a kútra, mig összerótt.

— **Hogy Gressler Sámuel főthi** levitariator botrányos ügye mennyire jutott, mutatja az a sajnós körülmény, hogy a mult vasárnapon a délelőti és délutáni isteni tiszteletet, melyet Gressler volt végződni, meg sem lehetett tartani, egy lélek sem jelenvén meg azon. Így mozdítja elő a hívek állapotságát a lutheranus hierarchia. Ez aztán a botrány melyre különben mi is,

meg a „Hon” is előre felhívtuk az evangélikusok illetékes hatóságának figyelmét. **Ematék-erzetes vadászlat.** Most, midőn királyunk ó felsége kedvtelésből Gödöllő erdejébe ismét megszólt a vadaskürt, nem tartjuk alkalmoszerületnek fel-eleveníteni azon Gödöllői vadászlat emléket, mely 54 év előtt Európa vadász i kúrt oly nagy turoret csinált. Grassalkovich herceg Gödöllő akkori ura erdészei által 42 farkast és rókat fogatván össze 1818. szept. 13 kán ezokro nagyzerző vadászlatot rendezett. Az összefogott vadakat tarka maskarába öltöztetve becsőgőtték ki a vadások közé, kik nagy zaj légt vettek zabolé, és ették el a saját maguktól elijedt állatokat. Csopvleik „Gemalte von Ungern” munkájában emlékszik e vadászlatról, melynek leírása maga idejében a „Pressburger Zeitung” nyomán rendje bejárta a külföldi sajtót.

A helybeli kath. legényegylet folyó hó 25-én a Curia vendéglő nagytérben zártkörű táncvigalmat rendezett. Miután pedig a tiszta jövedelem az egylet részére felszerelendő zászló kiállítására fog fordítani, a polgárság önmeges pártolását annyival is inkább megériemli, mert így az iparos fiatalsg bár hol is testületileg egyhétli városi, vagy bár mely unnepegy emelésére saját zászlója alatt megjelneht.

(Beköltözés.)
— **Egy kiporolt Romóc.** Megoródról írják lapunknak: — X. úr, nevezük Potrohos Józsefnek, tisztes család atyja, számos unoka nagyapja, egybecsületlen nő férje, a falunkal szomszédos Főthon. Potrohos József úr nem oka, ha szíve nem tart korvált lévését, s kelében a szerelme romói lángokra csapott egy ifjú Julia iránt, kit Tini-nek nevezhetünk. S ez érzelme oly hó volt,

hogy Potrohos József urat hasztalan kérte családjá, hagyján fel a nevetesges viszonyt. Sommi zaklatás nem használt, Potrohos József népdállal felett:

— A virágnak nyitnom nem lehet, hogy ne nyitjon, ha eljön a kikelet. — Es az virágná könyvölt, s hogy mentve legyen a rokonok lántódságitól, falunkban Megoródról iránytja el, hó a nép nem egyszer látott Főth fel, hó Potrohos új lovatog a szeretett kedves előtt megjelenni, s a nyiad ki részán az ajtó-talra a lakban eltűnti. A nép csak türe egy ideig e botrányt, de végre megcsöszölte, s a mulkor, midőn Potrohos József fellegeg érkezzén kedvese ablaka alá öleló karok kéjére számított, néhány érzelmet paraszt legény elég győngöcsétlen volt Potrohos uram érzelmeit pár farkos bottal lehénti. S azóta hasztalan szonjt Julija, deit Romeo hol kései az éji homályban?

Felváhas. Míndazon tagjai a „Merkur” kereskedő ifjak körének, kik April—Juni, és Juli — Sept. havi nyugtáikat eddig be nem váltták, mint azok kikéni a könyvtárból könyv létezik, jöhettem nem fizettek — felhívtak kötelezetségüket annál inkább leróni, mert ellenkező esetben nevek e lapban — erkölcsi megrovással — ki fognak nyomolni.

Kelt a Nov. 10-én tartott v. ülésben.
A válszmatyban.

— Mult szánuunkban köszölt, mi az ára vidékünkön az új bornak?

Útálagosan kell említenünk, hogy azóta Patay István, Hajdú Szoboszló képviselővel válszmatyván, — e borának alighanem felszöknek.

H i r d e t é s e k.

Hirdetmény.

A siket-némák váci kir. intézetében a fífelügyelői állomása — melylyel 10 forint hav fizetés, a növendékekkel közös lakás, élelmezés, téli-nyári külső ruházat van egybekapcsolva — f. hó végével megtürelend; — a felügyelőiben megkívántatik: hogy legalább magyarnal olvasni és írni tudjon — ezen állomást elnyerni kívánók — eddigi alkalmazásukról szóló bizonyítványokkal ellátva, legfeljebb f. hó 30-ig jelentsek magukat az intézeti igazgatóságúnál.

Az intézet igazgatója.

Hirdetmény.

A salgó-tarjáni kőszén-bánya egyik raktára Váczon alólirottaknak van átadva. — Ismerve a

salgó-tarjáni kőszén

jó minőséget, kiválólag pedig a többi kőszén feletti azon előnyét, mely szerint ez mindenféle

vaskályhák és takaréktűzhelyekben

kitűnően használható, a közönség figyelmébe ajánljuk.

Vác, nov. 14. 1872.

MANDL S. és FIA.

Vác, 1872. Nyom. a siket. iparint. könyvny. gyorsajtóján.

Felölöszerkesztő és kiadó-tulajdonos: ÉLÍASSY GYULA.

Alólirott tudatja a mélyen tisztelt közönséggel, hogy, folyó hó 24-ikén ujjonnan épített és csinosan berendezett

kávéházát

megnyitandja

Számos pártolás és látogatásért esd

Schleer Kristóf özvegye.